

DJUR OCH NATUR I DAGBOKSBLIDER

Anna-Carin Englund, Härnösands konsthall, Galleriet, till 3 dec

Telningar kallar Anna-Carin Englund sina naivistiska bilder där hon kombinerar målning och teckning i ett. Hon tycker de känns som hennes avkommor och hon följer dem med oro och ibland stolthet genom livet. Oftast är de i storlek 30x33 cm och gjorda med kol och olja på pannåer, som hon först grundat i en ljusockra ton, för att få den rätta ritpapperskänslan. Ibland kan vissa av föremålen se tredimensionella ut, vilket då även överraskar henne själv.

Anna-Carin Englund är född och uppvuxen i Luleå och hon tycker nog att det norrländska ljuset och naturen med mycket granskog och vilda djur finns med i hennes konst. Numera bor hon i Göteborg, alldeles vid Älvsborgsbron och granne med Röda sten, och även den utsikten har börjat dyka upp i hennes i bilder.

Anna-Carin Englunds konst är alltid föreställande och den har en berättande ton inbyggd i sig som känns både rolig och starkt igenkännande.

Trots att hon själv är pälsallergiker så gillar hon att ha med hundar, björnar, vädurskaniner, apor och även fåglar i sina bilder. Hon tycker de djuren har sådana allmänmänniskliga uttryck, som ibland kan bli tydligare än människors egna. Till och med ett träd få ett mänskligt uttryck. I oljemålningen *Granen* i utställningen på Konsthallen står ett högre, ensamt träd och svajar under en gulrosa oroshimmel. Det sträcker sig uppåt, utåt och blir till en sinnebild av ensamhet och av att stå stark då det stormar runt om.

Anna-Carin Englund vill gärna veta vilka känslor hennes bilder väcker hos betraktaren och hon föredrar att låta utställningsansvariga på varje ny ort hänga hennes tavlor, för att även själv överraskas av dem. Jag tycker hennes bilder är som dagboksanteckningar ur vardagslivet, hur man iscensätter sig själv och sin omgivning varje ny dag, för att få pusslet att stämma. Hon väljer ut en djurförklädning och betydelsen och symbolvärdet blir starkare vid en tillbakablick.

Särskilt förtjust blir jag i *Första frukosten* där ett hårigt par apor gör sig en ö av sinnlighet i köksröran. De förenas i en morgonkyss och verkar inte ta notis om att brödrosten brinner, skivan, skuren ur det vita formbrödet, har kolnat och yoghurtburken förblir öppen. Det är en snygg komposition med svärtan mitt i, den klargula brödrosten framför och de vita väggarna med svarta linjer för bord och golvlister strålande ut därifrån. Även i *Break a leg* känns symbolerna laddade och det är snyggt gjort. Två nakna, tunna fötter sticker fram ur den sjukhusgröna filten. Blodet droppar ner i en röd pöl mitt i. En svartrockad rabbin med tinningslockar och kippa och en läkare med en arm i mitella ser bleka och bekymrade ut. Endast naturen, dvs den stora, rödbruna björnen vid sidan om, sticker lugnt vidare på sina luftmaskor och ger den trygghet i en annars så kaotisk tillvaro, som varje liten människa behöver.

Anna-Carin Englunds bilder har en flickaktig charm i utförandet och ett slags naturlängtan i budskapet, som överraskar och gör dem rörande och lätta att ta till sig och tycka om.

Text: Karin Lundquist
Foto: Jonas Lundquist
Volym 2011-11-22